Prenosi se da bi Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, kada bi zajahao svoju devu da krene na put, tri puta donio tekbir, a zatim rekao: "Subhanellezi sehhare lena haza ve ma kunna lehu mukrinin, ve inna ila Rabbina le munkalibun. Allahumme inna nes'eluke fi seferina haza el-birre vet-takva ve minel-'ameli ma terda. Allahume hevvin 'alejna seferena haza vatvi 'anna bu'dehu. Allahume entes-sahibu fis-seferi vel-halifetu fil-ehli. Allahume inni e'uzu bike min va'sa'is-seferi ve ke'abetil-menzari ve su'il-munkalebi fil-mali vel-ehli vel-veledi/Hvaljen neka je Onaj Koji nam je ovo potčinio, mi to sami ne bismo mogli postići, i mi ćemo se sigurno Gospodaru svome vratiti! Gospodaru naš, molimo Te na ovom našem putovanju za dobročinstvo i bogobojaznost, i za djela s kojima ćeš Ti biti zadovoljan. Gospodaru naš, olakšaj nam ovo putovanje i skrati nam njegovu razdaljinu (čineći ga udobnim)! Gospodaru naš, Ti si saputnik na putu i zastupnik obitelji. Gospodaru naš, utječem Ti se od poteškoća puta, od tužnih prizora i ružna povratka u imetku, obitelji i djeci." A kada bi se vratio, izgovorio bi te riječi i dodao: "Ajibune, taibune, 'abidune li Rabbina hamidun/Vraćamo se, tevbu čineći, robujući i zahvaljujući Gospodaru našem!" U drugoj verziji stoji: "Poslanik, sallallahu

'alejhi ve sellem, bi prilikom povratka sa hadža ili 'umre, kad god bi se na kakav prijevoj ili uzvišicu ispeo, tri puta tekbir proučio, a onda rekao: la ilahe illellahu vahdehu la šerike lehu, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve 'ala kulli šej'in kadir, ajibune, ta'ibune, 'abidune, sadžidune, li Rabbina hamidune, sadekallahu va'dehu, ve nasare 'abdehu, ve hezemel-ahzabe vahdehu/Nema drugog Boga, osim Jedinog Allaha; On nema druga. Njemu pripada vlast i zahvala i On je svemoćan. Vraćamo se, tevbu čineći, robujući, na sedždu padajući i zahvaljujući Njemu, Gospodaru našem! Allah je obistinio Svoje obećanje, potpomagao Svoga roba i sve (neprijateljske) saveznike On je Sam porazio!" U drugoj predanju stoji da bi Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve selleme, izgovorio ove riječi kada bi se vraćao iz borbe, pohoda, hadža ili 'umre.

Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, bi kada bi zajahao svoju devu da krene na put, tri puta donio tekbir, a zatim rekao: "Subhanellezi sehhare lena haza ve ma kunna lehu mukrinin, ve inna ila Rabbina le munkalibun. Allahumme inna nes'eluke fi seferina haza el-birre vet-takva ve minel-'ameli ma terda. Allahume hevvin 'alejna seferena haza vatvi 'anna bu'dehu. Allahume entes-sahibu fis-seferi vel-halifetu fil-ehli. Allahume inni e'uzu bike min va'sa'is-seferi ve ke'abetil-menzari ve su'il-munkalebi fil-mali vel-ehli vel-veledi/Hvaljen neka je Onaj Koji nam je ovo potčinio, mi to sami ne bismo mogli postići, i mi ćemo se sigurno Gospodaru svome vratiti! Gospodaru naš, molimo Te na ovom našem putovanju za dobročinstvo i bogobojaznost, i za djela s kojima ćeš Ti biti zadovoljan. Gospodaru naš, olakšaj nam ovo putovanje i skrati nam njegovu razdaljinu (čineći ga udobnim)! Gospodaru naš, Ti si saputnik na putu i zastupnik obitelji. Gospodaru naš, utječem Ti se od poteškoća puta, od tužnih prizora i ružna povratka u imetku, obitelji i djeci." A kada bi se vratio, izgovorio bi te riječi i dodao: "Ajibune, taibune, 'abidune li Rabbina hamidun/Vraćamo se, tevbu čineći, robujući i zahvaljujući Gospodaru našem!" U drugoj verziji stoji: "Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, bi prilikom povratka sa hadža ili 'umre, kad god bi se na kakav prijevoj ili uzvišicu ispeo, tri puta tekbir proučio, a onda rekao: la ilahe illellahu vahdehu la šerike lehu, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve 'ala kulli šej'in kadir, ajibune, ta'ibune, 'abidune, sadžidune, li

Rabbina hamidune, sadekallahu va'dehu, ve nasare 'abdehu, ve hezemel-ahzabe vahdehu/Nema drugog Boga, osim Jedinog Allaha; On nema druga. Njemu pripada vlast i zahvala i On je svemoćan. Vraćamo se, tevbu čineći, robujući, na sedždu padajući i zahvaljujući Njemu, Gospodaru našem! Allah je obistinio Svoje obećanje, potpomagao Svoga roba i sve (neprijateljske) saveznike On je Sam porazio!" U drugoj predanju stoji da bi Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve selleme, izgovorio ove riječi kada bi se vraćao iz borbe, pohoda, hadža ili 'umre.

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Ibn Omer, radijallahu 'anhuma, pojašnjava u ovom hadisu da bi Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kada bi želio krenuti na putovanje i popeo se na jahalicu, govorio tri puta „Allahu ekber“, a zatim bi proučio ovu veličanstvenu dovu koja sadrži veoma važna i sadržajna značenja od kojih je: negiranje da Allah Uzviženi ima bilo kakvu potrebu ili mahanu, osjećaj i svijest o Allahovim blagodatima koje daje robovima, negiranje da bilo ko mimo Allaha ima apsolutnu snagu i moć, potvrđivanje povratka Allahu Uzvišenom, molba Allahu da podari dobro i da nas učini bogobojaznim, da nas usmjeri ka djelu koje On voli i koje će biti primljeno kod Njega, oslanjanje i pouzdanje u Allaha Uzvišenog i prepuštanje svakog slučaja i stanja Njemu, molba Allahu da nas sačuva, kao i naše porodice, da otkloni poteškoće putovanja i da nam pruži zaštitu od svakog zla i štete koji se mogu pojaviti tom prilikom, kao npr. da sačuva putnika od toga da se vrati kući i da vidi u svojoj porodici, imetku ili djeci nešto što će ga uznemiriti. Ibn Omer, radijallahu 'anhu, spominje i drugu verziju u kojoj se navodi da bi Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, prilikom povratka učio ovu dovu, dodavši još riječi: „Ajibune (Mi se vraćamo), taibun (kajaći se od grijeha), abidune (obožavajući Allaha) li Rabbina hamidun (bivaju zahvalni našem Gospodaru).“ Navodi se i da bi, kada se penje na neko mjesto, izgovarao tekbir Allahu ekber, tako da bi sebe smatrao sićušnim u poređenju sa veličinom Allaha Uzvišenog. Zatim bi govorio: „Nema Boga sem Allaha Koji nema sudruga“, potvrđujući tako da je samo On Bog Koji zaslužuje da bude obožavan, da On jedini stvara i održava i da On jedini ima lijepa imena i savršena svojstva, te da je On, Uzvišeni, pomagač Svojih dobrih robova i Svoje vojske.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6003